

تحقیقی

مقایسه تست اوره آز و رنگ آمیزی گیمسا در تشخیص ابتلا به هلیکوباکترپیلوری متلایان به زخم معده و گاستریت

دکتر رزا دولو^۱، دکتر حامی کابوسی^۲، خاتون حیدری^۳، دکتر رامین آذر هوش^۴، دکتر اسماعیل نعیمی طبیعی^۵، دکتر وحیده کاظمی نژاد^{*}
۱- پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران. ۲- استادیار، گروه میکروبیولوژی، واحد آیت الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران. ۳- دانشجوی دکتری
میکروب شناسی، واحد آیت الله آملی، دانشگاه آزاد اسلامی، آمل، ایران. ۴- دانشیار، گروه آسیب شناسی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.
۵- استادیار، گروه آسیب شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، گرگان، ایران.

چکیده

ذمینه و هدف: باکتری هلیکوباکترپیلوری یکی از شایع ترین عفونت‌های گوارشی است. این مطالعه به منظور مقایسه تست اوره آز و رنگ آمیزی گیمسا در تشخیص ابتلا به هلیکوباکترپیلوری متلایان به زخم معده و گاستریت انجام شد.

روش بورسی: این مطالعه توصیفی - تحلیلی روی ۶۰۱ بیمار با تشخیص زخم معده و گاستریت آندوسکوپی شده در مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر گرگان طی سال های ۹۱-۱۳۹۷ انجام شد. حين آندوسکوپی تست اوره آز انجام شد. علاوه بر رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین، رنگ آمیزی اختصاصی گیمسا روی بلوک‌های پارافینی انجام گردید. سپس وجود یا عدم وجود هلیکوباکترپیلوری ارزیابی شد.

یافته‌ها: با توجه به نتایج بیوپسی، گاستریت به میزان ۹۱/۳ درصد و زخم معده به میزان ۶۹/۶ درصد تشخیص داده شد. مقایسه نتایج تست اوره آز و رنگ آمیزی گیمسا با بیوپسی معده نشان داد که در متلایان به گاستریت و زخم معده، تست اوره آز (به ترتیب ۹۱/۵ درصد و ۹۰ درصد) در مقایسه با رنگ آمیزی گیمسا (به ترتیب ۴/۵۶ درصد و ۴/۴۴ درصد) از نظر آماری معنی دار بود ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: در تشخیص اولیه و غربالگری متلایان به گاستریت و زخم معده ناشی از هلیکوباکترپیلوری، انجام تست اوره آز به رنگ آمیزی گیمسا ارجحیت دارد.

کلید واژه‌ها: هلیکوباکترپیلوری، گاستریت، زخم معده، گیمسا، تست اوره آز

* نویسنده مسؤول: دکتر وحیده کاظمی نژاد، پست الکترونیکی vahidehkazeminejad@yahoo.com

نشانی: گرگان، دانشگاه علوم پزشکی گلستان، دانشکده پزشکی، تلفن ۰۵۶-۳۲۲۲۰۵۶۵، نامبر ۶۲۳۴۱۶۰۶

وصول مقاله: ۱۳۹۴/۱۰/۱۴، اصلاح نهایی: ۱۳۹۵/۶/۲۸، پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۶/۲۷

اوره آز، کشت میکروارگانیسم و تشخیص بافت‌شناسی است که هر تست مزایا و معایب خاص خود را دارد (۴). بیوپسی از مخاط آنژروم روش آسان و ارزان‌تر جایگزین برای تشخیص این باکتری است (۵). رنگ آمیزی‌های گوناگونی برای شناسایی وجود دارد؛ ولی حساسیت و ویژگی‌های آنها بسیار متفاوت است (۶). رنگ آمیزی گیمسا به دلیل آسانی انجام دادن و در دسترس بودن در اکثر آزمایشگاه‌های هیستوپاتولوژی روش مطلوب برای بسیاری از محققین برای کشف هلیکوباکترپیلوری است (۷). این مطالعه به منظور مقایسه تست اوره آز و رنگ آمیزی گیمسا در تشخیص ابتلا به هلیکوباکترپیلوری متلایان به زخم معده و گاستریت انجام شد.

روش بورسی

این مطالعه توصیفی - تحلیلی روی ۶۰۱ بیمار (۳۷۱ مرد و ۲۳۰ زن) با تشخیص زخم معده و گاستریت آندوسکوپی شده در محدوده سنی ۹-۹۲ سال در مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر

مقدمه

هلیکوباکترپیلوری (*Helicobacter pylori*) یک باسیل، اکسیداز، کاتالاز و اوره آز مثبت است که بیش از ۵۰ درصد مردم جهان به آن آلوده هستند. عفونت هلیکوباکترپیلوری به عنوان مهم‌ترین دلیل ایجاد زخم معده، دوازدهه و عامل خطر بالقوه شروع آدنوکارسینومای معده شناخته شده است (۱). در قاره آسیا، هلیکوباکترپیلوری شیوع بسیار بالایی داشته و آدنوکارسینومای معده کشنده‌ترین سرطان در خاور دور محسوب می‌شود (۲). این باکتری مهم‌ترین عامل سببی در بیماران گاستریت مزمن است و به عنوان عامل احتمالی در ایجاد کارسینوم و لنفوم معده نیز شناخته شده است (۳). روش‌های تشخیص عفونت هلیکوباکترپیلوری به دو گروه تهاجمی و غیر تهاجمی تقسیم می‌شوند. روش‌های غیر تهاجمی شامل آزمون‌های سرولوژیک و تست تنفسی کربن اوره (Urea carbon breath test) و روش‌های تهاجمی شامل تست

مقایسه نتایج تست اوره آز و رنگ آمیزی گیمسا با بیوپسی معده نشان داد که در مبتلایان به گاستریت، تست اوره آز (۹۱/۵ درصد) در مقایسه با رنگ آمیزی گیمسا (۵۴/۴ درصد) از نظر آماری معنی دار است ($P < 0.0001$) (جدول ۳). در مبتلایان به زخم معده نیز تست اوره آز (۹۰ درصد) در قیاس با رنگ آمیزی گیمسا (۵۳/۴۴) درصد از نظر آماری معنی دار ارزیابی گردید (جدول ۳).

جدول ۳: مقایسه نتایج رنگ آمیزی گیمسا و تست اوره آز با بیوپسی معده در مراجعین به مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر گرگان تحت آندوسکوپی طی سال های ۹۱-۱۳۸۷

<i>p-value</i>	تعداد (درصد)	رنگ آمیزی گیمسا	تست اوره آز
۰/۰۰۰۱	(۹۱/۵) ۲۰۵	(۵۴/۴) ۲۶۴	(۱/۰) ۱۹
۰/۰۰۰۱	(۹۰/۰) ۲۰۰	(۵۳/۴۴) ۶۲	(۱۰/۰) ۲۴

بحث

در نتایج بیوپسی حین آندوسکوپی، گاستریت (۸۰/۶۸) و زخم معده (۱۹/۳) شایع ترین تشخیص های پاتولوژی بودند و تست اوره آز در مقایسه با رنگ آمیزی گیمسا ارجحیت داشت. این یافته ها مشابه نتایج مطالعه Buzás و همکاران (۱۰) است. در مطالعه Buzás و همکاران هلیکوباکتریپلوری از بیوپسی های حاصل از ناحیه آنترال و کورپوس با کمک رنگ آمیزی گیمسا و اوره آز تست سریع مورد بررسی قرار گرفت. شیوع کلی هلیکوباکتریپلوری ۷/۵۴ درصد بود که از ۷۱/۳ درصد در سال ۱۹۹۷ به ۳۲/۷۶ درصد در سال ۲۰۱۲ کاهش یافته بود. زخم دئونوم در ۲۵/۳ درصد، زخم معده در ۳/۸ درصد و ریفلاکس در ۲۴/۲ درصد بیماران وجود داشت (۱۰).

در مطالعه حاضر اغلب موارد ابتلا به گاستریت در سنین ۵۰-۶۰ سال قرار داشت. در مطالعه گودرزی و همکاران بیشترین موارد ابتلا به گاستریت در بین سنین ۳۰-۵۰ سال رخ داده بود (۱۱) که متفاوت از مطالعه کنونی است. در مطالعه کارگر و همکاران شایع ترین مورد ابتلا، گاستریت (۳۶/۴۹) بود (۱۲) که مشابه مطالعه حاضر است.

در مطالعه حاضر بین نتایج رنگ آمیزی گیمسا و نتایج پاتولوژی بیوپسی معده ارتباط آماری معنی داری یافت شد. این یافته مشابه مطالعه Romshoo و همکاران (۱۳) است. به طوری که پیتیک اولسر با کمک آندوسکوپی و هلیکوباکتریپلوری با کمک یافته های بافت شناسی و رنگ آمیزی گیمسا تشخیص داده شد. دو بیمار به زخم معده، ۲ بیمار هم زمان به زخم معده و زخم دوازدهه و ۴۶ بیمار به زخم دوازدهه مبتلا بودند. هلیکوباکتریپلوری در ۷۶/۰۹ درصد از بیماران با زخم دوازدهه و ۵۵ درصد از بیماران با زخم معده و در

گرگان طی سال های ۹۱-۱۳۸۷ انجام شد.

معیارهای ورود به مطالعه شامل تشخیص زخم معده و گاستریت بود. معیارهای عدم ورود به مطالعه شامل بیماران با عدم انجام بیوپسی و آندوسکوپی و بیماران با نقص پرونده بود.

حین آندوسکوپی تست اوره آز (ثبت شده در پرونده ۲۲۴ بیمار) انجام شد. علاوه بر رنگ آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین، رنگ آمیزی اختصاصی گیمسا روی بلوک های پارافینی انجام گردید. سپس وجود یا عدم وجود هلیکوباکتریپلوری ارزیابی شد. داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-۱۸ و آزمون کای اسکوئر در سطح معنی داری کمتر از ۰/۰۵ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته ها

۲۴ درصد از بیماران دارای سن کمتر از ۴۰ سال، ۳۵ درصد بین ۴۰-۴۱ و ۴۱ درصد از بیماران دارای سن بیش از ۶۰ سال بودند. بیشتر مبتلایان به گاستریت (۲۲/۴۷) در رده سنی ۵۰-۶۰ سال و بیشتر مبتلایان به زخم معده (۲۰/۶۹) در رده سنی ۶۰-۷۰ سال قرار داشتند (جدول ۱).

جدول ۱: فراوانی گاستریت و زخم معده در مراجعین به مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر گرگان تحت آندوسکوپی بر حسب گروه سنی طی سال های ۹۱-۱۳۸۷

گاستریت	زخم معده	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
(۰)	(۰/۷) ۲	۱۰	۱۰
(۰)	(۴/۵۳) ۲۲	۱۰-۲۰	۱۰-۲۰
(۱۵)	(۷/۱۹۳) ۳۴	۲۰-۳۰	۲۰-۳۰
(۱۸)	(۱۰/۷۲) ۵۲	۳۰-۴۰	۳۰-۴۰
۹/۴	(۱۳/۶۰) ۶۶	۴۰-۵۰	۴۰-۵۰
(۲۳)	(۲۲/۶۷) ۱۰۹	۵۰-۶۰	۵۰-۶۰
(۲۴)	(۱۸/۱۰) ۱۱	۶۰-۷۰	۶۰-۷۰
(۱۹)	(۱۰/۰۵) ۷۳	۷۰-۸۰	۷۰-۸۰
(۶)	(۷/۱۰) ۳۴	بیش از ۸۰	بیش از ۸۰
کل	(۱۰/۵۳) ۴۸۰		

* سن تعداد ۵ نفر نامشخص بود.

جدول ۲: فراوانی نتایج بیوپسی معده در مراجعین به مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر گرگان تحت آندوسکوپی بر حسب جنسیت طی سال های ۹۱-۱۳۸۷

جنسیت	زخم معده	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
مرد	(۷۰/۱۲) ۲۹۵	(۶۰/۵۱) ۷۶	(۶۰/۱۲) ۲۹۵
زن	(۳۹/۶۸) ۱۹۰	(۳۴/۶۸) ۴۰	(۳۹/۶۸) ۱۹۰
کل	(۴۸۰/۶۹) ۴۱۶	(۴۰/۶۹) ۱۱۶	(۴۰/۶۹) ۱۱۶

با توجه به نتایج بیوپسی، گاستریت برای ۴۸۵ بیمار (۸۰/۶۹) درصد) و زخم معده برای ۱۱۶ بیمار (۱۹/۳) درصد) تشخیص داده شد. گاستریت (۶۰/۸۲) و زخم معده (۶۵/۵۱) درصد) در مردان بیشتر از زنان شایع بود (جدول ۲).

کمتر ۶۰/۶ درصد) بود که احتمالاً به خاطر خطاهای فنی و محیط‌های کشت و ترکیبات مورد استفاده بوده است. نتایج مطالعه حاضر با سایر مطالعات همخوانی دارد. به طوری که بیشترین موارد شناسایی هلیکوبکترپیلوری با استفاده از روش هیستوپاتولوژی به دست آمده است (۱۸-۱۶). در مطالعه Lee و Kim تشخیص هلیکوبکترپیلوری با روش هیستوپاتولوژی گزارش شد. هیستوپاتولوژی با استفاده از روش رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین - ائوزین و رنگ‌آمیزی گیمسا بهترین روش شناسایی هلیکوبکترپیلوری تعیین شد و از حساسیت بالایی برخوردار بود (۱۹).

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که در تشخیص اولیه و غربالگری مبتلایان به گاستریت و زخم معده ناشی از هلیکوبکترپیلوری، انجام تست اوره آز به رنگ‌آمیزی گیمسا ارجحیت دارد.

تشکر و قدردانی

این مقاله طرح تحقیقاتی مصوب (شماره ۱۷۸۳۸۳) معاونت تحقیقات و فناوری و نیز حاصل پایان‌نامه (شماره ۶۳۶) خانم دکتر رزا دولو برای اخذ درجه دکتری عمومی در رشته پزشکی از دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی گلستان بود. بدین‌وسیله از واحد حمایت از توسعه تحقیقات بالینی و بخش پاتولوژی مرکز آموزشی درمانی پنجم آذر گرگان پاسگاری می‌گردد.

References

- Talebi Bezmin Abadi A, Mohabati Mobarrez A, Taghvaei T. [An investigation of the prevalence of iceA genotypes in Helicobacter pylori strains isolated from peptic ulcer patients in Sari (2008)]. Arak Medical University Journal. 2010; 13(3): 84-90. [Article in Persian]
- Nguyen LT, Uchida T, Murakami K, Fujioka T, Moriyama M. Helicobacter pylori virulence and the diversity of gastric cancer in Asia. J Med Microbiol. 2008 Dec; 57(Pt 12): 1445-53. doi: 10.1099/jmm.0.2008/003160-0
- Khalili Alam K, Kadivar M, Zare Mirzaie A. [Comparing three types of staining methods: Hematoxylin & Eosin, Giemsa, and Hematoxylin & Eosin with Prolonged Hematoxylin time in Detection of Helicobacter Pylori in gastric biopsies of patients with chronic gastritis]. Razi Journal of Medical Sciences. 2006; 12(49): 39-44. [Article in Persian]
- Brownwald E, Fauci A, Kasper D, Hauser S, Longo D, Jameson J. Harrison's principles of internal medicine. 11th ed. New York: McGraw-Hill book Company. 2001; pp: 1995-99.
- Adeniyi BA, Otegbayo JA, Lawal TO, Oluwasola AO, Odaibo GN, Okolo C, et al. Prevalence of Helicobacter pylori infection among dyspepsia patients in Ibadan, South West Nigeria. African Journal of Microbiology Research. 2012; 6(14): 3399-402. doi: 10.5897/AJMR11.1111
- Rosenstock SJ, Jørgensen T, Bonnevie O, Andersen LP. Does Helicobacter pylori infection explain all socio-economic differences in peptic ulcer incidence? Genetic and psychosocial markers for incident peptic ulcer disease in a large cohort of Danish adults. Scand J Gastroenterol. 2004 Sep; 39(9): 823-9.
- Rosenstock S, Jørgensen T, Bonnevie O, Andersen L. Risk factors for peptic ulcer disease: a population based prospective cohort study comprising 2416 Danish adults. Gut. 2003; 52(2): 186-93.
- Rasool S, Abid S, Iqbal MP, Mehboobali N, Haider G, Jafri W. Relationship between vitamin B12, folate and homocysteine levels and H. Pylori infection in patients with functional dyspepsia: A cross-section study. BMC Res Notes. 2012; 5: 206. doi: 10.1186/1756-0500-5-206
- Tijjani B, Umar A. Peptic ulcer disease and helicobacter pylori infection at kano, Nigeria. The Internet Journal of Gastroenterology. 2009; 8(1): 55-63.
- Buzás GM, Lotz G, Schneider F, Józan J. Changing prevalence of Helicobacter pylori infection in the 9th district of Budapest. A retrospective endoscopic study, 1997–2012. Orvosi Hetilap. 2013; 154(23): 900-907. doi: http://dx.doi.org/10.1556/OH.2013.29630
- Goudarzi H, Rezaee H, Rafizadeh M, Mirsamadi E, Mirsamadi A. [The frequency of cagA gene of H.pylori isolated from biopsy specimen in Tehran during 2008-2010]. Arak Medical University Journal. 2012; 15(5): 42-48. [Article in Persian]
- Kargar M, Baghernejad M, Doosti A. [Compression of three methods of polymerase chain reaction, culture and rapid urease test in diagnosis of Helicobacter pylori in gastric biopsy specimen]. Koomesh. 2010; 11(3): 198-203. [Article in Persian]
- Romshoo GhJ, Malik GM, Basu JA, Bhat MY, Khan AR. Prevalence of Helicobacter Pylori infection in peptic ulcer

۱۰ نفر از بیماران داوطلب (۳۳/۳۳ درصد) گزارش شد (۱۳). نتایج رنگ‌آمیزی گیمسا در مطالعه McJunkin و همکاران نیز با نتایج بافت‌شناسی مطالعه حاضر همخوانی داشت (۱۴).

در مطالعه حاضر نتایج بیوپسی گرفته شده از بیماران به‌وسیله اندوسکوپی و مقایسه آن با نتایج تست اوره آز بیماران نشان داد که بیماران با تشخیص گاستریت در اغلب موارد تست اوره آز مثبت داشتند. همچنین در مورد زخم معده نیز نتایج مشابه دیده شد. بین نتایج تست اوره آز ارتباط آماری معنی داری وجود داشت که با مطالعه McJunkin و همکاران (۱۴) هم راستا بود. در مطالعه McJunkin و همکاران شیوع هلیکوبکترپیلوری و بیماری پیتیک اولسر طی ۱۱ سال ارزیابی شد. از بین ۲۵۱ داده اندوسکوپی در زمان انجام مطالعه با ۲۶۳ یافته در گروه قبل، به ترتیب شیوع هلیکوبکترپیلوری و پیتیک اولسر در دو گروه در ۱۷ بیمار (۶/۸ درصد) و ۱۴ بیماری (۵/۶ درصد) در مقایسه با ۱۷۳ (۶۵/۸ درصد) تعیین شد. همچنین هلیکوبکترپیلوری در یک بیمار از ۱۴ بیمار مبتلا به پیتیک اولسر در در یافته‌های کنونی و ۷۸ بیمار از ۱۰۲ مورد در داده‌های قبلی تعیین گردید. تست اوره آز با تشخیص هلیکوبکترپیلوری در بیماران مرتبط و از نظر آماری معنی دار بود (۱۴). در مطالعه کارگر و همکاران (۱۲) حساسیت آزمایش‌های اوره آز سریع و کشت به ترتیب ۵۴/۳ درصد و ۳۱/۹ درصد تعیین شد. حساسیت به دست آمده در مطالعه آنها در مقایسه با حساسیت به دست آمده در مطالعه سیدین و همکاران (۱۵) بسیار

patients of highly endemic Kashmir Valley. *Diagn Ther Endosc.* 1999; 6(1): 31-36. doi: 10.1155/DTE.6.31

14. McJunkin B, Sissoko M, Levien J, Upchurch J, Ahmed A. Dramatic decline in prevalence of Helicobacter pylori and peptic ulcer disease in an endoscopy-referral population. *Am J Med.* 2011 Mar; 124(3): 260-4. doi: 10.1016/j.amjmed.2010.11.013

15. Seyedeyn Khorasani M, Yousefi Mashouf R, Majlesi A, Jaefari M, Alikhani MY. [Compression of histopathology, culture and rapid urease test in diagnosis of Helicobacter pylori in gastric biopsy Specimens]. *Medical Laboratory Journal.* 2015; 9(1): 32-38. [Article in Persian]

16. Fakhrjou A, Somi MH, Fattahi E, Koohbanani SS, Shadravan S. Rapid urease test, touch cytology and histopathologic assessment in determining infection by

Helicobacter pylori in outpatient setting. *Pak J Biol Sci.* 2011 Jun; 14(12): 698-702.

17. Hashemi MR, Rahnavardi M, Bikdeli B, Dehghani Zahedani M, Iranmanesh F. Touch cytology in diagnosing *Helicobacter pylori*: comparison of four staining methods. *Cytopathology.* 2008 Jun; 19(3): 179-84. doi: 10.1111/j.1365-2303.2007.00417.x

18. Vahedi H, Sohrabi MB, Zolfaghari P, Dashtipour M, Yarmohammadi M, Yahyaei E, et al. [Comparison of serological and biopsy diagnostic tests for *Helicobacter pylori* in dyspeptic patients]. *Journal of Knowledge & Health.* 2015; 10(1): 37-43. [Article in Persian] doi: 10.1234/knh.v10i1.473

19. Lee JY, Kim N. Diagnosis of *Helicobacter pylori* by invasive test: histology. *Ann Transl Med.* 2015 Jan; 3(1): 10. doi: 10.3978/j.issn.2305-5839.2014.11.03

Original Paper

Compraison of urease test with Giemsa staining for detection of *Helicobacter pylori* infection in patients with gastric ulcer and gastritis

Davaloo R (M.D)¹, Kaboosi H (Ph.D)², Heidari Kh (M.Sc)³
Azarhoush R (M.D)⁴, Naeimi-Tabiei E (Ph.D)⁵, Kazeminejad V (M.D)*⁵

¹General Physician, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran. ²Assistant Professor, Department of Microbiology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran. ³Ph.D Candidate in Microbiology, Ayatollah Amoli Branch, Islamic Azad University, Amol, Iran. ⁴Associate Professor, Department of Pathology, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran. ⁵Assistant Professor, Department of Pathology, Golestan University of Medical Sciences, Gorgan, Iran.

Abstract

Background and Objective: *Helicobacter pylori* are one of the most common gastrointestinal bacterium infections. This study was done to compare the urease test with Giemsa staining to detection of *Helicobacter pylori* infection in patients with gastric ulcer and gastritis.

Methods: This descriptive – analytic study was conducted on 601 patients' diagnosed with gastric ulcer and gastritis, whom underwent endoscopy in 5th Azar hospital, Gorgan, Iran during 2008-12. Rapid urease test was immediately taken during endoscopy. Pathological examination, Giemsa staining on paraffin blocks and haematoxylin and eosin stain were done to assess either presence or absence of *Helicobacter pylori*.

Results: Based on biopsy results, Gastritis and gastric ulcer were diagnosed in 80.69% and 19.3%, respectively. In gastritis and gastric ulcer patients, there was a significant difference between urease test (91.5% and 90%, respectively) in comparison with Giemsa staining (91.5% and 90%, respectively) ($P<0.05$).

Conclusion: The study revealed that in primary diagnosis and screening of role of *Helicobacter pylori* in patients with gastric ulcer and gastritis, urease test is suitable than giemsa staining.

Keywords: *Helicobacter pylori*, Gastritis, Gastric ulcer, Giemsa staining, Urease test

* Corresponding Author: Kazeminejad V (Ph.D), E-mail: vahidehkazeminejad@yahoo.com

Received 4 Jan 2016

Revised 18 Sep 2016

Accepted 18 Oct 2016